

– Kiekviena nauja diena yra tarsi švarus popieriaus lapas, –
žadindama Vildę pasakė mama. – Ką jame norėtum nupiešti šiandien?
– Žaidimų aikštelę! – riktelėjo mergaitė ir šokusi iš lovos pasipuošė
gražiausia savo suknele.

Ji labai nemėgo anksti keltis ir valgyti pomidorų, tačiau plautis rankas buvo pats baisiausias ir nemieliausias užsiėmimas visame pasaulyje! Vildė manė, kad tai tiesiog laiko gaišimas. Todėl pajuodusius delnus tik pasitrynė į kelnes, nuo guminių batų nukritusius purvus paspyrė po kilimu ir apsikabinusi triušį Blynėlį saldžiai užmigo.

Kartą per savaitę mama išmaudydavo Vildę putojančioje,
braškėmis kvepiančioje vonioje. Bet tai padėjo tik truputį.
Mergaitės delnai po dienos nuotykių vis tiek juosdavo,
o nešvarumų krūvelė po kilimu augo.